

Praha, 20. 4. 2015

Film Distribution Artcam uvede do kin francouzský dokumentární film
ze zákulisí slavné módní značky

DIOR A JÁ

O FILMU:

Francouzský dokumentární snímek *Dior a já* otevírá divákům dveře do mýty opředěného světa módního domu Christian Dior. Nový umělecký ředitel Raf Simons zde právě připravuje svoji zcela první kolekci haute couture, se kterou musí přesvědčit celý svět o své vizi a vyrovnat se s odkazem slavného zakladatele značky.

Křehký proces kreativní tvorby, na jejímž konci je nový módní skvost, je tu ukázán jako kolektivní práce celého týmu, od samotného návrháře, přes neúnavné švadleny až po ředitele společnosti. Film propojuje každodenní intenzivní pracovní shon světa vysoké krejčoviny s tajemnými ozvěnami minulosti ikonické značky, a zároveň představuje poctu všem, kdo věrně slouží Simonsově vizi.

Režie: Frédéric Tcheng

Premiéra: 4. 6. 2015

Světová premiéra: Tribeca Film Festival 2014

2014, 89 minut, Francie

<http://www.diorandimovie.com/>

www.facebook.com/diorandimovie,

Trailer: <http://www.diorandimovie.com/trailer>,

VÍCE O FILMU:

Dior a já je celovečerní dokument, který provádí diváky zákulisím dílny módního návrháře Rafa Simonse, který na jaře 2012 představil svojí první kolekci haute couture pro legendární módní dům Christian Dior. Dokument zachycuje z bezprecedentní blízkosti osm napjatých týdnů vyměřených na přípravu Simonsovy debutové kolekce. Odhalujeme zde zákulisí módního domu, od tvůrčích procesů jeho uměleckého ředitele po práci neúnavných švadlen v ateliéru. Můžeme sledovat vývoj osobních vztahů mezi zaměstnanci, jejich práci, v níž se zrcadlí odkaz samotného Christiana Diora.

Když v roce 2012 francouzský módní dům oznámil, že osířelou pozici uměleckého ředitele zaplní Raf Simons, ozvalo se mnoho překvapených hlasů. Simons, původem Belgičan, mezi jehož předchozí práce patřila vlastní řada pánského oblečení a mnozí ho vnímali jako „minimalistu“, byl vždy postavou vyhýbající se zájmu veřejnosti a především se dosud nikdy nevěnoval haute couture. Na vytvoření svojí první kolekce pro Diora dostal pouze osm týdnů místo obvyklých pěti až šesti měsíců.

Tradice....

Svět, který Christian Dior vytvořil, dnes žije dál svým životem v ateliérech (dílnách), kde skupina odhodlaně pracujících švadlen stále ještě ručně šije oblečení ve stylu velké tradice haute couture. Dior je jedním z posledních domů, které si stále drží takovéto ateliéry: *atelier tailleur* (šití obleků) and *atelier flou* (šití šatů). Při své první návštěvě v jasně osvětlených místnostech ukrývajících se pod střechou historické budovy Raf Simons zjišťuje, že některé ze švadlen tu pracují už víc než 40 let. Film zblízka sleduje Florence Chehetovou, dynamickou a vždy dobře naladěnou šéfkou *de atelier flou*, a Monique Baillyovou, poněkud úzkostnou, ale bystrou předačku *atelier tailleur*. „Pro mě představují dvě nejdůležitější osoby ve firmě,“ říká Pieter Mulier, pravá ruka a dlouholetý spolupracovník Rafa Simonse. Protože všechno prochází jejich rukama.

... i novace

V jedné z linií filmového vyprávění sledujeme, jak Simons odhaluje svoji vášeň pro umění. Objevuje středověkou tkalcovskou techniku nazývanou *imprimé chaîne*, ve které je každá nit potištěna ještě před tím, než se z ní utká látka. Simons se rozhodne tímto způsobem přenést na textilii obrazy amerického malíře jménem Sterling Ruby. Dodavatelé látek se nicméně nikdy nesetkali s prací takového rozsahu a vzhledem k omezenému času se výroba šatů stává výzvou i pro takto zkušené řemeslníky.

Diorův odkaz a hledání vlastní cesty

Ačkoli Christian Dior stál v čele svého módního domu pouze po dobu deseti let, dopad, který zanechal ve světě módy, je pozoruhodný. Film *Dior a já* sleduje Rafa Simonse při hledání inspirace v Diorových archivech. „Není pro mě snadné pracovat s odkazem tak gigantických rozměrů,“ říká Simons, zatímco sleduje modelku v ikonickém „Bar“ saku z roku 1947. Štíhlý pas, široká ramena a zvýrazněné boky byly v takovém kontrastu s hranatými modely válečných let, že byly magazínem Harper's Bazaar označeny jako „New Look“ a staly se hitem na následujícího desetiletí.

Dior a já je také intimním vyprávěním následovníka, který se střetává se stínem svého předchůdce. V jednom z nejmocnějších okamžiků filmu navštíví Raf Simons rodný dům Christiana Diora v Granville v Normandii. Přiznává, že začal číst Diorovy paměti, ale musel přestat, protože nacházel příliš mnoho podezřelých podobností. „Musel jsem přestat. Bylo to příliš divné,“ říká Simons. „Rozhodl jsem se, že raději nebudu číst dál, dokud přehlídku nedokončím“. Film s citlivostí, empatií a rozmyslem zkoumá úskalí hledání vlastního vyjádření tváří v tvář obrovskému tlaku.

SLOVO REŽISÉRA

„Když jsem se nad projektem poprvé sešel s Rafem Simonsem, překvapila mě jeho přímo hmatatelná uzavřenost. Je pochopitelné, že se někdo zdráhá vystavit každodennímu neúnavnému pronásledování filmovým štábem po dobu tří měsíců, ale Rafova zdrženlivost se zdála vycházet z větší hloubky. Cítil jsem, že jeho zranitelnost se stane ústředním motivem filmu.“

„Ve svých pamětech z roku 1956 nazvaných „Christian Dior a já“ popisuje Dior svůj pocit odcizení pramenící z medializace vlastní osoby: „Existují dva Diorové – Christian Dior, osoba vystavená zraku veřejnosti a Christian Dior, soukromá osoba – kteří se od sebe víc a víc vzdalují.“ Poté, co měl možnost mě víc poznat, přestal se Raf cítit ohrožený všudypřítomnou kamerou, stále však přijímal s obavami úroveň publicity spojenou s jeho první přehlídkou. Rozhodl jsem se sledovat jeho transformaci v postavu vystavenou hledáčku kamer. Stále se mi vracel motiv blesku – dotěrného, oslepujícího a odhalujícího. Možná že fotoaparát skutečně krade duši.“

„Zrcadlo a dvojník, které ho vytváří, byly další opakující se témata, která se vynořila během natáčení. Pokud tu byli dva Diorové (Dior veřejná a Dior soukromá osoba), Raf se zdá být jakousi zvláštní reinkarnací Diora samotného. Stejně jako on si úzkostlivě střeží své soukromí a stejně jako on vyšel z umělecké sféry.“

„Módní dům Dior je několikapatrový svět, který denně ožívá společnou prací manažerů, umělců a všech dalších zaměstnanců vytvářejících společnou vizi, proto jsem se rozhodl vytvořit film jako symfonii mnoha partů. Divák, vtažený do tohoto světa, odhaluje neobyčejné úsilí, které stojí za vznikem nové kolekce. V tomto směru jsem doufal, že film v konečném důsledku nabídne řez částí pařížského života, po vzoru velkých francouzských sociálních realistů jako byli Renoir či Zola. Kdo je „já“ v „Dior a já“? Mým cílem bylo nechat tuto otázku otevřenou vícero interpretacím.“

Frédéric Tcheng

TVŮRCI

Frédéric Tcheng, scénář, režie a produkce

Frédéric Tcheng se narodil ve Francii. Po studiu stavebnictví se přestěhoval do New Yorku kde v roce 2002 nastoupil na filmovou školu Columbia University, titul získal v roce 2007. Podílel se na produkci, střihu i natáčení filmu *Valentino: The Last Emperor* (režie Matt Tyrnauer, 2009), úspěšného dokumentu zařazeného do užšího výběru v oskarové kategorii Nejlepší dokument. S Lisou Immordino Vreelandovou a Bent-Jorgenem Perlmutterem spolurežiroval film *Diana Vreeland: the eye has to travel*. Spolupracoval s širokou škálou osobností od básničky Sarah Riggsové po módního fotografa Mikaela Janssona. Pracuje jako střihač reklam pro H&M, Jimmy Choo nebo Ferragamo. V současnosti pracuje na scénáři k hranému filmu.

Guillaume de Roquemaurel, producent

Guillaume de Roquemaurel vystudoval filmovou školu Columbia University. Režiroval několik oceněných krátkých filmů. Sídlí v Paříži, je majitelem společnosti CIM Productions, který produkuje filmy, video a fotografie pro různé francouzské a mezinárodní klienty.

Juliette Lambours, výkonný producent

Během posledních sedmi let pracovala Juliette Lambours jako výkonná producentka pro nezávislé společnosti a režiséry jako např. Lodge Kerrigan. Filmy, na kterých spolupracovala, byly uvedeny na festivalech v Cannes, Locarnu a Benátkách.

Omar Berrada, hlas Christiana Diora

Omar Berrada je spisovatel a překladatel žijící střídavě v Paříži a Marakéši, kde se podílí na řízení knihovny a rezidenčního centra pro umělce a spisovatele Dar al- Ma'mûn. V dřívější době byl hostitelem rozhlasových pořadů ve francouzském rozhlasu a veřejných programech v Centre Pompidou. Je členem umělecké komise Biennale v Marakéši a spoluředitelem Global Art Forum v Dubaji.

Originální název: Dior and I / **Režie:** Frédéric Tcheng / **Scénář:** Frédéric Tcheng /
Kamera: Gilles Piquard, Frédéric Tcheng / **Střih:** Julio C. Perez IV, Frédéric Tcheng /
Hudba: Ha-Yang Kim / **Země:** Francie / **Rok výroby:** 2014 / **Stopáž:** 89 min.

Tiskové materiály ke stažení: <http://artcam.cz/dior/>

Mediální partneři:

TISKOVÝ SERVIS:

Hedvika Petrželková,
Film Distribution ARTCAM,
tel. +420 776 167 567,
email: hedvika.petrzelkova@artcam.cz,
www.artcam.cz